

dosarul nr. 2ra-1139/20

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (V. Holban)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Clima, Gr. Dașchevici)

ÎNCHEIERE

23 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Compania de Asigurări „Donaris Vienna Insurance Group” Societate pe Acțiuni împotriva lui Demcenco Iurie cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Demcenco Iurie și a fost menținută hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă

La data de 28 noiembrie 2018 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Demcenco Iurie cu privire la încasarea în ordine de regres a despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată (f.d. 3-5).

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 12.06.2017 între CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA, în calitate de asigurător și Dorosenco Serghei, în calitate de asigurat, a fost încheiat contractul de asigurare obligatorie de răspundere civilă nr. 003221546 cu un număr limitat de persoane, prin care ultimul a transmis CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA răspunderea civilă pentru orice pagubă produsă prin accident cu autovehiculul Dacia Logan, număr de înregistrare xxxxx.

Indica reclamantul că la data de 29.05.2018, orele 17.35, în mun. Chișinău s-a produs accidentul în rezultatul căruia mijlocul de transport de model Dacia Logan, număr de înregistrare xxxxx, condus de către Demcenco Iurie a accidentat autovehiculul model Mercedes 560 cu n/î xxxxx condus de către Costovici Vasile.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 08.06.2018 vinovat de comiterea accidentului rutier sus-indicat a fost recunoscut Demcenco Iurie, astfel acesta a încălcat prevederile Regulamentului circulației rutiere, stabilite la art. 40 (1) lit. b și 45 (1, 2), faptă calificată conform art. 242 alin.(2) al Codului contravențional, fiind sancționat cu o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 1500 lei.

Menționa că părțile implicate în accidentul de circulație au declarat cazul la companiile de asigurări cu care aveau întocmite contract de asigurări, iar ca consecință de către CA „Donaris Vienna Insurance Group” a fost pornit dosarul de daună nr. 0572_2018 din 11.06.2018.

A indicat că conform dispoziției nr. RCAI 0572_2018 emisă de CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA la data de 18.07.2018 a fost dispusă recunoașterea evenimentului produs drept caz asigurat și achitarea despăgubirii obligatorii de asigurare în mărime 37 592 lei păgubitelui.

A relata că prin prisma înscrisurilor prezentate și administrate la dosarul de daune, s-a constatat că la momentul producerii accidentului în trafic, Demcenco Iurie nu era inclus în contractul de asigurare RCO nr. 003221546/1, iar speța dată cade sub incidența prevederilor art. 29 lit. d) a Legii nr. 414-XVI din 22.12.2006.

Consideră reclamantul că situația în cauză generează dreptul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA de a înainta acțiune de regres persoanei răspunzătoare de producerea pagubei în rezultatul accidentului de circulație.

A mai menționat faptul că utilizatorul Demcenco Iurie nu posedă un contract de asigurare obligatorie RCO pe numele său, iar polița RCO prezintă limita numărul persoanelor asigurate, ce constituie temei de a solicita încasarea de la vinovat a sumei despăgubirii de asigurare achitate păgubitelui.

La data de 10.09.2018 CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a înaintat reclamația nr. 1765/18 către Demcenco Iurie, solicitând acestuia achitarea despăgubirii de asigurare în mod benevol, la care nu a fost dat nici un răspuns.

Solicită reclamantul încasarea de la Demcenco Iurie în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA a sumei în mărime de 37 592 de lei în calitate de despăgubire de asigurare; cheltuielile de judecată în mărime de 4 950 de lei cu titlu de servicii juridice și 1 127,76 de lei cu titlu de taxă de stat (f.d. 3-5).

Prin hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru acțiunea a fost admisă în parte; s-a încasat de la Demcenco Iurie în beneficiul CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA suma de 37 592 de lei și cheltuieli de judecată pentru taxa de stat în mărime de 1 127,76 de lei, asistență juridică în mărime de 2 000 de lei, în total suma de 40 719,76 de lei. În rest, acțiunea fost respinsă.

La 12 iulie 2019 Demcenco Iurie a declarat apel împotriva hotărârii din 17 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Demcenco Iurie și a fost menținută hotărârea din 17 iunie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

Instanța de apel a conchis că conducerea autovehiculului de către o persoană care nu este inclusă în contractul de asigurare încheiat între proprietarul sau utilizatorul autovehiculului și asiguratorul de răspundere civilă auto, instituie dreptul intimatului CA „Donaris Vienna Insurance Group” SA de a pretinde încasarea din contul apelantului Demcenco Iurie în ordine de regres a prejudiciului, reparat de intimat, în contextul în care legea instituie expres obligația apelantului de reparare a prejudiciului cauzat de acesta în urma accidentului rutier, care a fost reparat de către intimat, ca urmare a neachitării prejudiciului de către apelant.

La 03 aprilie 2020 Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin, prin intermediul oficiului poștal, a declarat recurs împotriva deciziei din 29 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel a interpretat eronat normele de drept material. Nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele cauzei.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 03 aprilie 2020 se consideră a fi depus în termen.

Curtea Supremă de Justiție a transmis în adresa intimatului copia recursului, recepționată la data de 17 iulie 2020, însă referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului declarat de Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Demcenco Iurie, reprezentat de avocatul Procopovici Augustin, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru